

РЕШЕНИЕ

№ 6328

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8185** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ – № ФК-С576-0036693/24.7.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ НАП С., с която на дружеството жалбоподател е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него – кафене, находящо се в [населено място], [жк], до [жилищен адрес] за срок от 14 дни.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е постановена без да са налице фактическите основания по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС. Представилите се за клиенти лица са закупили стока на стойност 2,70 лв. от Н. П., която в този ден е била на обучение. Налагането на ПАМ е с цел предотвратяване и преустановяване на нарушение, в каквато насока не са изложени мотиви, а такива са изложени единствено с оглед срока, като те обаче са бланкетни. Липсват доказателства, от които да са направи извод за наличието на предпоставките за налагане на ПАМ. Ето защо и с оглед тежестта на нарушението и предвид липсата на други нарушения налагането на ПАМ не може да се определи съразмерно. За дружеството биха настъпили значителни несъразмерни вреди. Все още не е издадено наказателно постановление, поради което не може да се възползва от възможността по чл. 187, ал. 4 ЗДДС.

Ответникът – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция

„Фискален контрол“ при ЦУ на НАП С. оспорва жалбата. Моли да се потвърди заповедта като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните факти:

С обжалваната заповед - № ФК-С576-0036693/24.7.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ НАП С., с която на дружеството жалбоподател е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него – кафене, находящо се в [населено място], [жк], до [жилищен адрес] за срок от 14 дни, поради нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС – неиздаване на фискален бон за 2,70 лв., при извършване на контролна покупка от страна на служители на ответника. Констатациите от проверката са обективирани в протокол за извършена проверка.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Оспореният индивидуален административен акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, а жалбата срещу него е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. На съда е служебно известно, че със заповед № ЗЦУ–ОПР-16/17.5.2018 г. директорите на дирекции „Контрол“ в ТД на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Ето защо съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административно производствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта.

Съгласно чл. 186, ал. 1, б. „а“ ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената норма императивно обвързва органите по приходите със задължение да прилагат процесната ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана

система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка (чл. 25, ал. 3 от Наредбата).

В конкретния случай се установява, видно от протокола за извършена проверка и приложените към него фискални касови бонове и дневен отчет, че в търговския обект, стопанисван от жалбоподателя, е установено неиздаване на фискален бон, при работещо фискално устройство. Констатирана е разлика между касовата наличност /45,85 лв./ и това, което е записано във фискалната памет на съответното устройство /18,90 лв./

Недоказано е твърдението на жалбоподателя, че посоченото от него лице е на обучение. Посоченият факт обаче не би имал отношение към предмета на спора, по арг. от чл. 301 ТЗ.

Посочените по-горе констатации имат обвързваща материална доказателствена сила, на основание чл. 50, ал. 1 от ДОПК и доколкото не е поискано и установено от жалбоподателя /чиято е доказателствената тежест за опровергаване на тези документи/, събиране на доказателства в подкрепа на твърденията му за неистинност на отразената фактическа обстановка.

Не се спори, че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършените покупки и плащане в брой е било дължимо, но това, видно от гореизложеното, следва да се направи извод, че не е сторено. Следователно, налице е неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС. При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи.

Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай такава преценка е била направена и аргументирана от административния орган. В случая е посочено, че срокът е съразмерен и съобразен с целената превенция, без да се посочат конкретни съображения-

Съдът, като взе предвид гореизложените мотиви, намира че не може да се формира извод относно спазване изискванията на съразмерност, приложими при упражняването на оперативна самостоятелност. В процесния случай мотивите относно продължителността на срока са общи – не се сочи защо именно 14-дневният

срок би постигнал целите на наложената принуда.

Видно от изложените в заповедта мотиви, мярката цели да постигне промяна в начина на извършване дейността в конкретния търговски обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният - недопускане вреда за фиска. В случая се касае за законоустановена цел, тъй като нормата на чл. 22 ЗАНН предвижда налагане на принудителни административни мерки за предотвратяването на административни нарушения. Уредената в чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителна административна мярка „запечатване на обект“ е насочена именно към постигане на такава цел.

Същевременно обаче, 14-дневният срок, предвид констатацията за наличие на работещо фискално устройство и за това, че търговецът упражнява търговска дейност, съдът намира за несъразмерно дълъг. Счита, че този срок да бъде намален на 3-дневен, който срок е достатъчен за предприемане на съответните действия по организиране отчитането – в процесния случай обучение на персонала за своевременно издаване на касови бележки. С определянето на по-голям срок – 14-дневен, би се стигнало до несправедливо, несъразмерно вмешателство в правната сфера на жалбоподателя, както и до несъответствие с целите, за които е наложена ПАМ.

На основание чл. 143, ал. 4 АПК в полза на ТД на НАП С. следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и предприетите от пълномощника на ответника съдопроизводствени действия, следва да бъде в максималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 200 лева.

Жалбоподателят претендира разноски съобразно представен списък в общ размер от 500 лв., поради което и предвид частичната основателност на жалбата му се дължат разноски от 428 лв.

Предвид изложеното следва да му се присъдят разноски по компенсация от 228 лв.

Воден от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 64 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] заповед за налагане на принудителна административна мярка – № ФК-С576-0036693/24.7.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ НАП С., в частта, с която му е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него – кафене, находящо се в [населено място], [жк], до [жилищен адрес] за срок от 11 дни като

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка – № ФК-С576-0036693/24.7.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ НАП С., в частта, с която е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него – кафене, находящо се в [населено място], [жк], до [жилищен адрес] за срок от 3 дни.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 228 (двеста и двадесет и осем) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването.

СЪДИЯ: